

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2021. február 4.
(csütörtök)**

Földvári Tibor

AZ ÚRNAK SZENTELETETT LESZ MINDEN

Köszöntés igéje: 1Péter 1,15-16

Hanem a miképen szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életekben; mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok.

Énekek: 241; 392,1-2.4

Lekció: Zakariás 14,20-21

Alapige: Zakariás 14,20-21

Azon a napon a lovak csengettyűin is ez lesz: Az Úrnak szenteltetett. És a fazekak az Úrnak házában olyanokká lesznek, mint az oltár előtt való medencék. És Jeruzsálemben és Júdában minden fazék a Seregek Urának szenteltetik, és eljönnek mind, akik áldozni akarnak, és választanak közülök és főznek azokban; és nem lesz többé Kananeus a Seregek Urának házában e napon.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, mi az Úr Jézusban ismerhettük fel, ismerhettük meg, mit is jelent a te szentséged. Hódolunk előtted, hogy a te isteni szentséged nem tűri a bűnt, a gonzságot, ezért lett az egyszülött Fiú is elhagyatott a kereszten függve, mert ez volt az ára a szabadításnak, a megváltásnak, hogy mi az elveszett, kárhozatra méltó bűnösök mégiscsak lehessünk Isten gyermekei, e földi életben is élhessünk boldogan, még a bajok idején is békességben és mindörökre teveled.

Magasztalunk, Urunk, hogy te Szentháromság Isten vagy nekünk. Szentlelkednek a drága munkája, hogy hozzád térhettünk a bűnből, minden nap tapasztalhatjuk jelenlétedet, az Úr Jézus jelenlétét Lelked által az életünkben. És a gyülekezet közösségében az interneten keresztül is a te igédben találkozhatunk veled, mert igéd és Lelked által ennyire valóságosan itt vagy. Köszönjük, ha nem is láthatunk, de tudhatjuk, velünk vagy. Velünk az Isten – Immánuel.

AZ ÚRNAK SZENTELETETT LESZ MINDEN

Ezért szeretnénk ma is téged látni, a hirdetett igében is felismerni szentségedet, isteni személyed minden nagyságát, ha kell, titkát. Köszönjük, hogy ma is az Úr Jézusban szemlélhetünk.

És hadd kérjük, hogy pontosan ez által is, ha kell, a megszentelés útján vigyél tovább bennünket, szenteld meg szívünket, a te isteni szentségedet áraszd ki ránk. Munkáld bennünk, hogy akik ismernek – akár téged nem ismerők is –, megtudhassák, mit is jelent a jézuskövető élet, milyen az Isten gyermeke, Isten népe szentsége.

Szólj hozzánk személyesen, kérünk ezért, Atyánk, az Úr Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

Én már többször voltam úgy vendégségben gyülekezeti tagoknál, testvéreknél általában vasárnap istentisztelet utáni ebéden, hogy próbáltam a háziasszonyt meggyőzni arról, hogy nem kellene a tűzhelyről levett edényből átönteni abba a szép tálba, díszes edénybe a levest vagy a második fogást. Mert minek kenjük össze, hiszen szép az az edény is, amiben megfőzte, tényleg szép, de a legtöbb háziasszony nem engedett a kérésemnek. Már csak azért sem – biztos –, mert automata mosogatógép van otthon, amiben nem probléma elmosogatni a piszkos edényeket talán. De legfőképpen azért, természetesen, mert hát vasárnapi ebéd, vendég van nálunk, akkor azért mégiscsak a díszesebb vagy az ünnepibb, a vasárnapi edényeket vegyük elő. Megjegyzem, hogy otthon nálunk is gyerekkorom óta azért a vasárnapi ebédnek, a család vasárnapi ebédjének az edényei azok ünnepesebbek voltak, mint a hétköziek, mert valahogy ezzel akarjuk kifejezni, hogy most ünnepibb együttlét van.

Ha ez így igaz, nálunk mindenképp, magyaroknál, Magyarországon, ha vendég jön, akkor szeretnénk ünnepi módon még a közös étkezésnél is együtt lenni, milyen lehetett az Úr népének, az ószövetségi népnek. Nem is akármilyen helyen, a szent sátorban – majd később a templomban, a templomtéren – ott lenni közös étkezés során, és együtt az Úr jelenlétében a családnak vagy a nagycsaládnak. Halljuk itt a Zakariás könyvében is, volt ott főzés és nem akármilyen edényekben főztek. Szent edényekben főztek.

De az ószövetségi időben, úgy tűnik, hogy voltak még szentebb edények. Mert valahogy a szent sátorban és a templomban fontosabb volt, szentebb volt a használata miatt, a használata jellege miatt az az edény, az a medence, amit az oltár közvetlen közelében használtak az áldozásnál, mint azok a fazekak, lábasok, amik a szent helyen, a család szent légkörében ünnepi pillanatokban, órákban voltak használatban. De az mégsem az oltárnál használt edény, hanem csupán Isten népének a boldog örvendezése.

Zakariás könyvét olvasva, így a legvégén ezt tudjuk meg, egy olyan időszak jön el az ószövetségi nép számára is – reménységként szólalt meg a próféciában –, amikor már nem lesz különbség az ilyen edények között, amikor minden az Úrnak szenteltetett lesz. Zakariás könyvének az utolsó szavai ezek, az utolsó két vers a bibliai kijelentésben. Dicsőséges jövőről szól, az Úrnak szenteltetett lesz minden. És ha olvastuk a napi csendességben ezeket a részeket, ez az „azon a napon” kifejezés is jelzi, hogy egy olyan idő, ami a prófétai kijelentés szempontjából boldog jövőendő.

Ennek a bibliai könyvnek a második nagy szakasza lezárásaként hangoznak ezek a kijelentések. Az 1-8. részben voltak látomásokban adott kijelentések, a 9-14. részben leírtak prófétai jövődőlés. A jövőben nagy dolgok történnek. Olvashattunk ité-

letről is, Isten ítéletéről – még a népével kapcsolatban is – és szabadításról. Tehát nem csupán boldog, boldogító kifejezések, jelzők hangoztak, volt szó ítéletről, nagyon kemény ítéletről. Mégis ez is a boldog jövődőt akarta a bibliai kijelentésben az ő népe számára aláhúzni, mert messiási jövődő, messiási ígéret.

Az 1. rész alapján is hallhattuk nem olyan régen az igehirdetésben, hogy milyen sok messiási ígéret van, most a végén újra halljuk, emlékezzünk rá, mert a messiási királyságban, Isten országában dicső jövődönk lesz. És az igehirdetés üzenetében a hangsúly ezen lesz majd, mert ez szent lesz. Isten szentsége.

Pontosan ezért nagyon magasztos a folytatás, Isten szentsége hogyan látszik abban, hogy az ő népének most már mindene az Úrnak szenteletetett lesz. Az Isten szentsége mellett tehát ott van a hívő ember, az ószövetségi hívő embernek is, meg nekünk is az újszövetségi nép tagjaiként, de a közösségnek is ez a boldog átélése, tapasztalata: minden az Úrnak szenteletetett. Messiási ígéret, tehát nekünk ez könnyebb, Jézusban beteljesedett. Zakariásnak még ez jövő volt, nekünk meg már beteljesedett valóság az ő jövődője. Ugyanakkor nekünk is van éppen a mai szakasz üzenetében is, kijelentésében, nekünk is van jövőbeni, mert ami Jézusban beteljesedett, amikor eljött, megváltó művét elvégezte, az egyszer kiteljesedik majd az újabb eljövetelekor. Most az újabbat ezért mondom, hogy egyszer már eljött. Amikor eljön az Úr Jézus, az Új égen és az Új földön dicsőségesen megvalósul. Tökéletesen megvalósul, amiről ebben a két versben is itt olvasunk.

Miért kellett az Úrnak bátorítania az ő népét a jövődülésben is már az ószövetségi időben – és a mi időnkben minket is – az ő isteni szentsége eme jellemzőivel kapcsolatban? És mit is jelent a hétköznapi valóságként megélve, már jelenben megélve, de reménységként is számunkra is az, hogy egyszer eljön az a nap, amikor minden az Úrnak szenteletetett lesz? Miért volt rá szükség, illetve mit jelent ennek a megvalósulása már ma is és mit hordoz a jövődő számunkra is?

Először a mondatot így akarom a Károli Biblia alapján mondani az első gondolatnál: azon a napon lesz az Úrnak szenteletetett minden. A második gondolatnál pedig megfordítva: az Úrnak szenteletetett lesz minden azon a napon. Az „azon a napon” kifejezést az elejére tettem az elején, majd a végére teszem, és a hangsúlyt abban, hogy az elején miért kellett bátorítani az Úr népét egy boldog jövődővel, és az „azon a napon” erre a boldog jövődőre akarja most a hangsúlyt tenni.

Ahogy a Zakariás könyve irodalmi műfajából is tapasztalhattuk, várható volt: prófécia, de apokaliptikus, eszkatologikus irodalmi műfajjal, tehát néha nehezen érthető. Hallottuk az igehirdetésben, van, amit lehet, hogy nem is fogunk megérteni talán soha. És csak jelzem, hogy még mindig vannak olyan szakaszok éppen a 14. részben is, ahol az írásmagyarázók nem tudják igazán, hogy azt a képet hogyan is kellene értelmezni, hogyan is lehet a héber nyelv szabályai szerint egy képet értelmezni, mi a jelentése, még ma se tudják. De ez nem kell, hogy megijesszen bennünket. Mutatja, hogy az Úr az ilyen módon elmondott, ilyen apokaliptikus irodalmi formában, de próféciában elmondott kijelentésében is mégiscsak olyat akart kijelenteni, amit aztán az ószövetségi népe is, és mi is az újszövetségi időben érthetünk.

Egy biztos, az „azon a napon” kijelentés, kifejezés is egy azok közül, ami mutat arra, hogy valami a prófétai jövődőre vonatkozik. Istennek az üdvterve, az üdvterve biztos végbemenetelére utal. Ki is ő? Ki is cselekszik majd abban a prófétai jövődőben?

Zakariás nevére emlékszünk, mit is jelentett? Figyeltünk a Zakariás könyve alapján szóló első igehirdetés üzenetében? Én figyeltem. Mit is jelent Zakariás neve? Nem

AZ ÚRNAK SZENDELTELTEL LESZ MINDEN

is olyan könnyű emlékezni, ugye? Akik otthon nézitek az interneten keresztül az igehirdetést, most gyorsan meg lehet nézni egy konkordanciát esetleg és kideríteni, mit jelent. De azért hadd mondjam ki, nagyon bátorító – hallom is itt a teremben hátulról. Az Úr valamit csinál: az Úr megemlékezik. Az Úr megemlékezik órála, valaki, akiről megemlékezik az Úr – nagyon személyes. Gondoljuk el, hogy Zakariás mindig erre gondolhatott: az Úr megemlékezik órála – rólam is. Az Úr megemlékezik az ő népéről.

A megemlékezésnél hajlanánk arra gondolni, hogy valami a múltban, amire emlékezni kell, de a bibliai kifejezésben a megemlékezés nemcsak múlt, hanem múlt, jelen, jövő. Benne van az, hogy a mindent tudó Isten, a mindent tudó Isten nagyon jól tudja, hogy miben vannak az övéi és az ő mindenható hatalmával, mindenképp felett való hatalmával már a múltban is, ha kell, a jelenben is, sőt, a jövőre nézve is ígéretképpen is áll ez, cselekedni fog. Nagyon nagy szeretettel. Mindent tudó, mindenható, hihetetlen mély szeretettel népe iránt cselekszik. Megemlékezett az Úr Nőé idejében Nőéről, még az állatokról is. És mi történt? Egyszer csak véget vet az özönvíznek. De akkor még nem elmúlt a víz, hanem már nem esik az eső, már nem törnek föl a mélység vizei, mert az Úr megemlékezik és véget akar vetni az ítéletnek, és az állatokra is gondolt.

Ki ez az Isten tehát, aki a Zakariás nevében is azt hirdeti, hogy ő az ő népe iránt mit érez, kinek tartja az ő népét múltban, jelenben és jövőben egyaránt. Sajnos igen, a népét ítélnie kellett – itt a 14. részben is olvastunk erről. Ítélnie kellett. Sőt, a jövőben is kell ítélnie – ez olyan szomorú igazság –, mert szentségtelenek. Nincs az Isten szentsége az életükön.

Ha emlékszünk, Zakariás abban az időszakban élt, amikor az Úr népe, Júda népe hazajött a fogságból, templomot kellett építeni. És ugye a könyvben, Zakariás könyvében is kiderül, hogy a korának a hívó népe nem feltétlenül hűséges az Úrhoz. Haggeus és Zakariás prófétáknak bátorítani kellett az Úr népét, hogy építsék a templomot, fejezzék be, mert nem akarták. A templomépítés abbamaradt. Gondolom, mi is furesáltuk volna, mikor itt volt az átépítés, és akkor nem lett volna készen. És úgy lennénk itt, hogy nincs készen itt semmi. Hát azért kezdünk bele valamibe, hogy fejezzük be.

Valószínű Zakariás megélhette azt az időt, amikor Nehémiás és Ezsdrás élt, a Jézus születése előtti 5. századnak az első fele, közepe tája. Ezsdrás könyvében is meg Nehémiás könyvében olvassuk, hogy nemcsak fizikailag, hanem lelkileg is helyre kellett állnia az Úr népének. Pedig megszabadultak a babiloni fogságból, 538-ban hazaengedi őket Círusz. De utána a 400-as évek közepén már nagyon elfordultak az Úrtól. Még a papok közül is voltak, akik kananeus, pogány lányokat vettek feleségül. A papok közül! És a házasságokban bajok voltak, úgyhogy nem volt szent az ő népe.

A 3. részben olvastuk itt a Zakariás könyvében, hogy még Jósua főpap is olyan valaki, akit meg kell tisztítani az Úrnak. A főpap, akinek példát kéne mutatni a szentségben. De a főpap személyében bemutatja, hogy akármilyen közel van az Úrhoz valaki, tisztátalan. A Sátán vádolja is. A főpap személyében ott a látomásban Izrael népe, Júda népe, de most mondjuk így, hogy Izrael, mert hallottuk, hogy nemcsak Júdával foglalkozik az Úr, hanem az ő teljes népével. Most hadd mondjam így: mind a tizenkét törzs népével. Ha a főpap szennyes, az azt jelzi a látomásban, a nép is ilyen. Nem szent.

És akkor kiderül, hogy az Úr ezért ítéli a népét, mert szentségtelen, de közben ezzel tisztítani akarja. Nem elpusztítani, hanem tisztítani. És aztán itt olvashattuk a 14. részben is, és a megelőző részekben, ahogy mondtam, különösen is a második nagy szakaszában ennek a bibliai könyvnek: nemhogy Izraellel foglalkozik az Úr, hanem még a pogányokkal is. Még a pogányok is olyanok lehetnek, mint Izrael, az Úréi, az-az szentek. És amikor eljött az Úr Jézus, beteljesedett az ígélet, a messiási korszak elkezdődött, akkor Jézus mit mondott a tanítványainak? Most már menjetek a pogányokhoz is. És mi vagyunk ez a nép.

És testvérek, a pasaréti gyülekezet az nem szentségtelen egyáltalán, igaz? Mi abszolút tökéletesek vagyunk. Akik házasok köztetek, tökéletes házasság. Bárki megnézhetné, hogy milyen férjnek és milyen feleségnek kell lenni. Mindenki, ha úgy élne, ahogy ti, házasságban, boldog házasságok lennének Magyarországon. Ez a jellemző? Vagy azt kell mondani, hogy még meg is fogadtuk az Úr előtt, hogy vele szentül élek, és mégis meg tudom bántani a társamat. Az semmi! Ó is engem! Én most csak a házasságok miatt akartam ezt így mondani példaként. Ugye tudjuk, hogy a pasaréti gyülekezet sem tökéletes még mindig. Hát mi még nem az örökkévalóságban élünk, Zakariásék sem az Új égen és az Új földön éltek, még mi sem. Ebben a testben, ebben a földi életben sajnos az újszövetségi hívő nép is valamikor szentségtelen. Ezt én is tapasztalom.

De miről van szó mégis? Az Úr nekünk is felragyogtatja azt már az ószövetségi ígéletekben is, hogy de nézzünk arra, hogy mi lesz, amikor már ez sem lesz: teljesen tökéletes szentség, tisztaság. Ugyanúgy tudunk élni tökéletes módon, ahogy maga az Úr Jézus is élt a földi életében, mert az Úr Jézus tökéletesen szent volt.

Tegnap az egyik házascsoporttal beszélgettünk a Mózes 3. könyvéről és annak 1. részéről, az égő áldozattal kapcsolatban, mert holnaptól Mózes 3. könyvét olvasuk. Előkerült a beszélgetés során, hogy a házasságban, a családi életben mit jelent a szentség. Mert a Mózes 3. könyvében is a szentségről is szó lesz, csak az Úr kegyelme úgy adta, hogy már a Zakariás könyvét befejezve is erről a szentségről akar az Úr velünk most beszélni. És az egyik pár elmondta, mert fölvetődött, hogy bizony náluk az gondot jelent, hogy minősített időt – most mondjam így –, szent időt eltölteni a házastársammal. Mert azt találtam mondani, hogy az ószövetségi időben egy égőáldozati szertartási kultuszi aktus, tett, az nem egy-két perc alatt ment végbe, hanem ott akár órák is elteltek. És hogy mit jelent az áldozat az újszövetségi nép számára lelki értelemben: egy órát, két órát szent időben a társammal, a gyermekemmel, az unokámmal.

Lehet, hogy a végén még áldás lesz a koronavírus nekünk? Áldás lesz, hogy 8 órára mindenkinek haza kell menni? Mert akkor van időnk együtt lenni a gyerekekkel, a családtagokkal, akik együtt lakunk. Rá vagyunk kényszerítve, hogy együtt legyünk. Az biztos, hogy sok családtól hallottam az elmúlt években – főleg a férjektől –, hogy olyan kevés időt tudnak együtt tölteni a gyerekekkel, mert mikor reggel munkába megy, még nem keltek föl, este meg már feküdniük kell. Nincs idő a gyerekekre. Aztán jött a koronavírus-helyzet, és voltak, akik elkezdtek panaszkodni, hogy nem is olyan könnyű a gyerekekkel folyamatosan együtt lenni, mert hát őneki dolgozni kell a neten a laptopon keresztül, közben a gyerekek is csak szeretnék apát látni, úgyhogy most akkor minek örüljünk vagy minek ne örüljünk? Én csak jelzem, hogy a szent idő – most a szent időt erre mondva – minősített idő egymásra. És nekünk se megy mindig.

AZ ÚRNAK SZENTELTETETT LESZ MINDEN

Az egyedülállóan is, testvérek, nem minősített idő magammal, hanem megélni a barátokkal, a lelki testvérekkel azt a minősített időt, amit jelent az, hogy mi az Úr népe vagyunk, és nem elmagányosodunk koronavírusos helyzetben sem, hanem az Úr népe tagjai együtt, boldogan.

Zakariás népének, Zakariásnak magának is, és most nekünk is tehát az Úr bátorító, vigasztaló, de ha kell, ma is intő üzenete hadd szóljon, hogy a jövődől szempontjából hihetetlen erősítést ad az Úr szava. Itt a szakaszban a jövődől mutatja, a reménységet. Zakariásnak az Úr Jézus eljövetele is reménység volt csupán. Nekünk az már beteljesedett valóság, de az Úr Jézus eljövetele, az Új ég és az Új föld örök dicsősége ez viszont reménység nekünk is. És nekünk is erre szükségünk van, az ígében ezt akarja aláhúzni.

A Jelenések könyve 21. és 22. részeit, és a 20. részt is nyugodtan vegyük hozzá, majd olvassuk el otthon. Jelenések könyve. Nem könnyű olvasmány, mert a Zakariás könyvéhez hasonlóan ilyen apokaliptikus irodalmi forma, nyelvezet, de nem baj. Ha Zakariás könyvét olvastuk, majd lesz több olyan kifejezés, amit föl fogunk ismerni, mert ebből a könyvből is idéz ott a végén is. Az Új ég és az Új föld fantasztikus reménysége. És ez nem távoli nekünk se, ma sem, hiszen ha Jézus ma jön el, most még este eljön az Úr Jézus, akkor elkezdődik. Ha holnap, akkor holnap. Ha holnapután, holnapután. És így mehetünk tovább. Zakariásnak sem a reménység, a jövődől, az nem ilyen távoli volt, hanem nagyon közeli.

Ezeket azért kellett ilyen részletesen elmondani, hogy jelezzem, érzékeltessem a Zakariás könyve alapján, hogy az Úr szentsége és a mi szentségünk az megvalósított, az készen van. Csak lehet, hogy az Úr népének szüksége van bátorításra, vigasztalásra, amikor látja magán, hogy de én nem mindig vagyok ilyen, amilyennek az Úr mondja. És az ígében hallottuk, azt mondja Isten: minden az Úrnak szenteltetett.

A második gondolatban tehát ezen van a hangsúly most már: az Úrnak szenteltetett lesz minden azon a napon. Zakariás pap volt, ugye próféta és pap. Mit jelenthetett neki az a bátorítás, amit ő maga le kellett, hogy írjon, ki kellett, hogy hirdessen prófétaként a népnek akkor, hogy az a Messiás, aki eljön nemcsak király lesz, hanem pap is, pap-király. És ha ennek tudott örülni, mert ő pap is volt, hogy örülhetett akkor, amikor itt a végén ezt kellett mondania, hogy már nemcsak a templomi edények lesznek szentek ama napon, hanem minden. Nem lesz most már szent és profán megkülönböztetése, mert minden az Úrnak szenteltetett az ő népe életében.

Olyan uralkodó jön a Messiás személyében, olyan országot hoz el ez az uralkodó, akivel és ahol minden az Úrnak szenteltetett lesz. Itt prófétai képekben mondja el, ószövetségi prófécia, ezekkel a szimbolikus képekkel természetesen, de érthető, mi is hallottuk itt. Beszél itt lovak csengettyűiről, hallunk fazekakról, amelyeket étkezésnél használnak vagy medencéket, amiket az oltárnál használnak – a Károli Bibliában medencék.

És azt hallottuk: az Úrnak szenteltetett. Az Úrnak szenteltetett. Ez ugyanaz a kifejezés, amit legelőször a Bibliában akkor olvasunk, amikor a Mózes 2. könyvében leírja az Úr Lelke Mózesnek, hogy milyen lesz a szent sátor minden része, és milyen lesz a főpapi öltözet. És talán emlékszünk is most már, a főpapi öltözetnek a süvegén, fővegén volt egy arany lapocska, az volt ráírva (a Károliban ott így van: szentség az Úrnak), hogy „szentség az Úrnak”, de a héberben ez ugyanaz a két szó, két kifejezés ugyanolyan alakban: az Úrnak szenteltetett. Itt a Zakariás könyvében a Károli fordítás bizonyára azért is lett így fordítva, mert lehetett volna itt is azt mondani, szent-

ség az Úrnak. Csak, hogy érthessük az összefüggésében, ez így nekünk is közelebb jön: az Úrnak szenteletetett. Szentség az Úrnak.

Ez a főpapi fővegen levő arany lap, ez olyan fontos volt a szentség szempontjából, hogy ennek az elkészülte bibliai kijelentése van a Mózes 2. könyve 39. része 31. versében leírva. És amikor le lett írva, hogy elkészült ez is, akkor van a következő versben az, hogy kész a sátor, Mózesen keresztül az Úr megáldja a sátrat, majd a Mózes 2. könyve 40. részében az Úr dicsősége betölti a hajlékot. Ez a „szentség az Úrnak” feliratú arany lap nagyon-nagyon fontos tehát – hadd mondjam így, mert utaltam rá, hogy a szent sátor, a templomi szolgálat szempontjából voltak úgymond szentebb edények –, ez a legeslegeslegszentebb dolog.

Az Úr szolgálatában a főpap, amikor a fején hordta ezt a főveget a lappal, azt hirdette: kihez tartozik ez a nép? Kihez tartozik ez a pap, főpap? A szent – emlékszünk – azt jelenti, valakihez tartozó és tiszta. De az alapjelentése, hogy elkülönített valaki számára vagy valami számára. Az Isten szentsége – azért ezt is emeljük ki még –, hogy ő tökéletesen tiszta, őhöz semmi bűn, semmi gonoszság nem kapcsolható, ő mindenek felett való. Van egyfajta távolság tehát a teremtmény és a teremtő Isten között, de az egész Bibliából látszik, és a szent sátor is ezt hirdeti, hogy de ez a nagyon távoli Isten nincs távol, hiszen közel jött. Közel akar lenni a népéhez. Annyira közel, hogy a szentségével nem elpusztítani akarja őket, hanem éppen a szentségében részesíteni.

A főpap tehát azt hirdette azzal a „szentség az Úrnak” kijelentéssel ott az arany lapon a fejével, mikor szolgálni bement a szent sátorba is, hogy: mi az Úrhoz tartozunk, itt van az Úr, szól hozzánk, elfogadja az áldozatot. És ez az Úr bennünket is megszentelt – múlt időben –, mi szent nép vagyunk, az Úr szentségének a hordozói. Mi méltók vagyunk az Úrhoz, pedig bűnösök vagyunk – hát az áldozatot is azért kellett bevinni –, de akkor is az Úr minket elfogad. Az Úr gyönyörködik az ő népében, kedves az ő népe, kedves a népe áldozata – majd sokat olvassuk most a Mózes 3. könyvében.

„Szentség az Úrnak” – ezzel az arany lapos főpapi főveggel, süveggel azt hirdeti tehát, hogy Isten népe az Úr szentségében. És azt írja, hogy ennek az arany lapnak a fölirata a lovak csengettyűjén is ott van most már, a fazekakon is ott van, mindenben. Nincs különbség tehát szent vagy szentebb dolog között. És főleg ez: nincs profán és szent.

Nekünk, az újszövetségi időszakban élő hívőknek, ez egy kicsit könnyebben érhető, mert mi szoktuk is mondani, hogy nekünk minden nap szent. Minden hivatás, bármi, amit csinálunk, szent. Minekünk ez természetes. A mi bajunk abban van az újszövetségi időben, hogy nem mindig tudjuk megélni. A példát, ahogy mondtam a problémáknál, hogy még a házasságban esküvel fogadjuk az Úr előtt, és akkor se sikerül megélni.

Képzeltetek, hallottam egy pártól, akik Pasaréten házasodtak, és úgy viccesen kérdeztem: – Na, hogy telt a házasságkötés napja? És elmondták, hogy összevesztek valamin. Összevesztek. Nemrég mentek ki a templomból mint házaspár és valami történt, azt hiszem a menyegzői vacsoránál, és hát összevesztek. Mondjuk azt, hogy összeveszni ugye egy boldog párnak, nem olyan nagy drasztikus összeveszés volt, de ők ezt így élték meg. És én úgy néztem hitetlenkedve, hogy hát össze lehet veszni a menyegzői vacsoránál hívó fiatal párnak? Igen. Mert ebben a földi életben bármi történhet, ami megpróbálja a szentséget. De az Úr ígéje abban bátorít, hogy minden szent.

AZ ÚRNAK SZENTELETETT LESZ MINDEN

Aztán azt is halljuk itt, hogy a közösségi étkezés eszközeit is miközben használják, ahogy esznek, az ugyanolyan szent dolog, mint amikor a pap viszi az áldozati állatot és megáldozza, az nagyon-nagyon szent volt, de most már egy egyszerű szent sátori vagy templomi étkezés is – most itt a templomról van szó, a Seregek Urának háza, ez templom, mert Zakariás abban az időben élt, amikor templom volt –, tehát az Úr templomában étkezés ugyanolyan szent dolog, mint a főpapi fővegen az arany lap és a kijelentése.

Aztán kiemeli negatív, hogy nem lesz ott kananeus. Ez a kifejezés, hogy kananeus, ez arra a népcsoportra utal, akikről olvassuk az Ószövetségben, hogy igen, Isten ítéletére méltó népek. Kánaániak. Halljuk ezt? Kánaáni. Ugye Kánaán földjét kellett elfoglalni. Józsué könyvében is megtudjuk, hogy ez mit jelentett. De még Ábrahám idejében kiderül, hogy a kánaániak – az emóriak, más kifejezéssel –, az emóriak ítéletre méltó nép, de még nem jött el a megítélésük ideje. Még 400 év eltelt és majd utána jött el. De eljött.

Ez a kifejezés, hogy kánaáni (kananeus a Károliban): átkozott, tisztátalan – ezt a jelzést hordozza. És most hadd olvassak föl a Jelenések könyve 22. és 21. részeiből kifejezéseket. Jelenések 21,27: „És nem megy abba be semmi tisztátalan...” – kánaáni, kananeus, mondanám így most az ószövetségi szóval – „... sem aki útálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak akik beíratk az élet könyvébe, amely a Bárányé.”. A 22. részben pedig: „És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Istennek és a Báránynak királyiszéke benne lesz; és ő szolgálai szolgálnak néki.” Nem lesz kánaáni. 21-22. részek az Új ég és az Új föld örök dicsőségének a leírásában Zakariás könyvének a gondolata negatív megfogalmazva. Azért szent, azért tökéletesen szent az Új égen és az Új földön is az ő népe, mert ott nincs átkozott, ott nincs tisztátalan. Ott csak azok vannak, akik az Úréi, akik az Úr szentségében részesültek.

De mikor? Ki lehet ott az Új égen és az Új földön? Ki lehet Jézussal, a mennyei Atyával, a Szentlélekkel az örökkévalóságban? Az, aki itt a földön is vele van. Ezért fontos, hogy a jövő, hogy akik ott vannak, Zakariás számára és számunkra is a jövő, az bemutatja, hogy akik ott vagyunk, és a Jelenések könyve miatt is a prófétai jövendő bemutatja, hogy ott vagyunk mi is. Ez egy ellentmondás, hát még itt vagyunk, igen, de az Úr tudja, kik az övéi és az Úr azt akarja mondani: ott vagy te is. Mert aki most az Úrral él, az mindörökre az Úrral él. Emlékszünk, a János evangéliumát nem régen olvastuk. Nem azt olvassuk, hogy aki hisz a Fiúban, örök élete lesz annak – nem így van a fordításban a magyarban. Hanem: „Aki hisz a Fiúban, örök élete van.” „Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg.” „Mert közülünk senki sem él önmagának, és senki sem hal önmagának: Mert ha élünk, az Úrnak élünk; ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Azért akár éljünk, akár haljunk, az Úréi vagyunk.” Szentek vagyunk. A szent ezt jelenti, hogy kié vagyok.

Hallottuk a köszöntés igéjében: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok.” A köszöntés igéjében Péter 1. leveléből hangzott, de lehetett volna a Mózes 3. könyvéből is hirdetni ezt a köszöntési ígét, ez az Úr szava nekünk a köszöntésben is már, mintha mi kapnánk a feladatot: „Szentek legyetek...” De ez a kifejezés – „Szentek legyetek, mert én szent vagyok.” –, ez azt akarja hirdetni, ami az egész Bibliából, és itt a Zakariás könyve végéből is látszik, hogy az ő népe azért lehet szent, azért vágyakozhat a szentségre, ha érzi, hogy szentségtelen vagyok bármiben is, ha nem mindenem ott-hon szent még vagy aki vagyok, aki élek ebben a testben élve, tudom magamról én is, hogy mi az, ami még nem tiszta az életemben, tisztátalan. De hát az Úrhoz tartozá-

som nem annak a függvénye, hogy én milyen vagyok, hanem hogy ő kicsoda és ő mit végzett el. Ezért fontos, ezzel kezdtük, Zakariás egész könyve is, de különösen a második nagy szakasz a messiási királynak dicsőséges személyét, országát, szentségét ragyogtatja fel.

Az Új égen és az Új földön – ezt nem szabad kihagyni, mert annyira bátorító –, azt olvassuk a 21. részben a bibliai képben, a szimbolikus képben, hogy ott még templom sem lesz. Itt ugye ezt olvastuk, hogy a Seregek Úrnak házában nincs kananeus, meg minden szent, mert még ószövetségi próféciaként hangzik. Az Új ég és az Új föld leírásában meg azt hirdeti, hogy az Isten és a Bárány lesz annak a temploma. Tehát annyira szoros, annyira személyes az Istennel és a Báránnyal, azaz Jézussal – és természetesen a Szentlélekkel is – a kapcsolat, hogy nem kell a templom képe. Mert a templom arra kell, meg a sátor, hogy ezen keresztül van ott az Úr. Ebben a földi életben, újszövetségi időben mi is a templom? A ti testetek a Szentlélek temploma, Isten temploma, illetve a közösségünk. Még az újszövetségi időben sem az van, a mostani időben, mint ami akkor lesz.

Az Úr tehát azt akarja mondani, hogy az Új égen és az Új földön – hadd mondjam így most más kifejezésekkel, hogy milyen örömteli – az egész föld olyan, mint az Éden kertje: közvetlen kapcsolat az Úrral Ádámnak, Évának a teremtésben. Az egész föld olyan, mint hogyha templom lenne. Vagy még beljebb menjünk: szentek szentjében lennének az Úr jelenlétében. Az egész föld olyan, mint, és azt mondja, nem kell a tempom se a kifejezésben, mert az Úrral.

Számunkra a boldog jövő az nem az, hogy majd a halálunk után megyünk a mennyországba, mert ugye ott nincs a testünk. A testünk, ha meghalunk, itt lesz eltemetve még ezen a földön. Ezen az égen, ezen a földön. Nekünk nem a mennyország a nagy jövő, hanem az Új ég és az Új föld, aminek a leírását Isten az Ószövetségben is nagyon sok helyen – és itt a Zakariás könyve végén is – elmondja. Én is hadd bátorítsak mindenkit, hogy ha kell, akkor elmélkedj el azon olvasva a Bibliában az Új ég és az Új földről szóló kijelentéseket, hogy mit is készített nekünk is az Úr mindörökre való módon.

Az igei üzenetben pedig így a végén annyira egyszerű most már elmondani: igen ám, de akkor nekünk a mában akkor mit jelent ez? Ma? Én beszéltem a jövőről, de mit jelent a mában? Mert az Új ég és az Új föld örök dicsőségének a szentségét nem azért mutatja be, hogy keseregjünk, hogy de kár, hogy az még nincs, hanem Zakariásnak is az ószövetségi időben, meg a népének akkor, nekünk pedig az újszövetségi időben az Úr azt mondja: minden az Úrnak szenteletetett. Az Úrnak szenteletetett lesz minden ama napon – ez az ama nap bekövetkezett, eljött az Úr Jézus.

Korinthusi 1. levél 1. rész 30. verse nagyon fontos. Jézusról beszél, hogy kit kapunk mi Jézusban: „Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, ki bölcseségül lőn nekünk Istentől, és igazságul,...” – azaz megigazulásul – „... szentségül...” – szentségül, halljuk? – „...és váltságul.” A szentségünk kiből, ki által? Ő lett nekünk szentségül. Zakariásék is azért lehettek szentek, mert a messiási ígéretek miatt tudták, hogy az az áldozati állat, amit viszek, és a vérét ontjuk majd ott a szent sátorban meg a templomban, nem az ő vére szabadít meg, hanem az Úr megígérte, hogy küldi a szabadítót. Őnekik is drága messiási reménység volt a szabadulásra.

Mi azért lehetünk szentek, mert az Úr Jézus szentsége a miénk. A Korinthusi 1. levél 1. része 30. verséből idéztem. A Korinthusi 1. levél 6. részében meg beszél étkezésről – megint étkezés –, meg beszél házasságról, szexuális életről – hadd mondjam

AZ ÚRNAK SZENTELETETT LESZ MINDEN

ki így –, és ezzel a kettővel kapcsolatban mondja el a végén: „Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, amelyek az Istenéi.” Földi testben élve hívó korinthusiak, az étkezés, a házasság vagy szexuális élet kapcsán dicsőítsétek Istent a testekben, mert szent. Dicsőíteni Istent azt jelenti, hogy szent az életem, ebben az Úr gyönyörködik.

Ma olvastuk a János evangéliuma 8. részében éppen a legutolsó kiírt versben a következőt, Jézus mondja magáról, figyeljünk: „És aki küldött engem, én velem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat cselekszem, amelyek néki kedvesek.” Halljuk? „És aki küldött engem, én velem van.” Jézus is átélte a mennyei Atya jelenlétét, a szentségét, és azt mondja: „mert én mindenkor...” – most hadd mondjam így a zakariási szóval: e napon, ezen a napon, azon a napon, minden napon – „... azokat cselekszem, amelyek néki kedvesek.”

Az ige hirdetés üzenete meg arról szól, hogy te is meg én is ugyanezt megélhetjük, mert minden az Úrnak szenteltetett. Ezt az Úr végzi el, nem nekünk kell erőlködni. A szentségünk Isten ajándéka Jézusban. Aki ezt hiszi, elhiszi, hittel megragadja, annak az életében ez meglátszik. Azért szól a kijelentés, hogy ezt ragadjuk meg, boldogan fogadjuk el, higgyük el, és hogyha a Gonosz, a Sátán mindent megtesz, hogy nehogy már azt gondold, hogy te majd ebben a dologban is tiszta lehetsz meg szent lehetsz, az Úr meg azt mondja, hogy de hát én megszabadítottalak, szabad vagy, abban is szent lehetsz.

Én írtam föl néhány jellemzőt, még ezeket szeretném elmondani, de mindenképpen annak a fényében, amit tehát Jézus mondott: „én mindenkor azokat cselekszem, amelyek néki kedvesek”. A szent szóban benne van ez is: valaki, akiben az Isten gyönyörködhet, mert látja, hogy olyan, mint Jézus. Ugyanúgy viselkedik, ugyanúgy néz, szól, gondolkodik, minden cselekedete olyan, mint Jézusé. A krisztusi élet.

Így a koronavírus-helyzet miatt hadd húzzam újra alá: lehet, hogy sokkal szentebb lehet, most a szentebbet jelképesen idézőjelben mondom, mert emlékszünk, most már nincs az, hogy szent vagy szentebb, csak mégis hadd használom ezt a szót, hogy sokkal szentebb lehet még a közös étkezések is, mert lehet, hogy a mostani vírushelyzetben a családfő is otthon lehet rendszeresebben. Mert korábban a munkahelye miatt nem tudott hazamenni, most meg a család átérez valamit abból, mit jelent a közös étkezés.

Akik házasságban éltek, tényleg a szent idő együtt, a minősített idő, a minősített idő együtt szeretetben. Áldássá lehetnek a mai, e világi bajok, problémák. Mindig arról beszélünk, hogy szabadítson az Úr ettől a mostani helyzettől – és szabadítson is, mindjárt ezért fogunk imádkozni közösen is –, de mégis áldássá lehet a szentségünkben való előrehaladásban.

Szabadnap és nyugalom napja. Azon a napon. Szent a nap az Úrnak. Vágyol a gyülekezet közösségére és hiányzik, mert nem jöhetsz el? Vágyakoztok-e annyira a pasaréti gyülekezet gyülekezeti istentiszteletén részt venni, mint amennyire vágyakoztok arra, hogy majd nyáron együtt lenni Neszmélyen, vagy ki, melyik csapat, hova meg csendeshétre? Ugyanolyan vágy van-e a szívedben a csendeshétre, mint amilyen vágy rendszeresen együtt lenni az Úr népével a gyülekezetben?

A lovak csengőhangja is szent. Manapság nem a lovaknak a különböző csengettyűit halljuk, hanem inkább a mobiltelefon cseng. Meg halljuk, amikor a gyerekek vagy felnőttek játszanak a számítógép-játékkal, ott is annyiféle csengőhang cseng. Még a játék is, számítógép-játék, mobiltelefon, amit munkahelyemen is kell használni.

ni, otthon is föl kell venni, néha le kéne tenni, még néha a templomban is megszólalt, ugye a mobiltelefon. Még a csengőhangok is szentek az Úrnak. Benne van tehát, hogy a munkahelyemen még a mobilommal is, meg a laptoppal, meg a különböző modern eszközökkel, mindent, amit teszek, szent az Úrnak. Amikor megcsendül, az Úrnak szenteletetett. Szent a munkahelyed, mert te vagy ott.

Szent az az iskola, ahova felvételiztetek. Akár óvodások, akár nyolcadikosok vagy alsóbb osztályba járók, akár az érettségire készülők, majd felvételiznek. Szent az az iskola, ahova megyek tanulni. Lehet, hogy nem egyházi iskolába vesznek föl. És? De te ott leszel szentként.

Ahogy hallottuk, még a meghalásunk is szent dolog, mert az Úrnak halunk meg. Ha meg Jézus eljön, akkor bekövetkezik az örök boldogság dicsősége, szentsége.

Minden nap, mindörökre az Úrral. A Zakariás könyvében pedig hallottuk, azon a napon, a végén e napon – így van a Károliban, hogy „e napon” –, de ez a messiási szabadítás, a messiási idő napja. És ez már elkezdődött. Zakariásnak is az 'e nap' reménység volt, nekünk már az 'e nap' beteljesedett reménység Jézusért, de az Új ég és az Új föld örök dicsősége az még nekünk is jövendő.

Gondoljuk el, ha már most is milyen jó e napon az Úr Jézussal együtt az ő szentségében: veletek vagyok minden napon, veletek leszek minden napon a világ végezetéig. Az Új ég és az Új föld örök dicsőségében pedig mindörökre az Úrral leszünk.

Adja az Úr, hogy ennek az ószövetségi igeszakasznak is az üzenete, ha kell, bátorítson, ha kell, vigasztaljon, talán még tisztítson is. De fontos, ha tisztulásra is van szükségünk a szentségben, Jézus szentségét lássuk. Nem a mi szentségünk tisztul. Az ő szentsége adott és hit által az ő szentsége az életünket áthatja és így tisztulunk meg, ha kell, de így bátorít fel arra, hogy boldogan, mint nép is, hívő nép is éljük meg ezt a titkot: az Úrnak szenteletetett minden. Ez a te életedben is igaz.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, áldunk téged, hogy mi anyanyelvünkön olvashatjuk a Szentírást és így otthon is a napi csendességünkben tanulmányozhatjuk, szólhatsz hozzánk személyesen. De magasztalunk, hogy a gyülekezet közösségében az istentiszteleten is, akár így az interneten keresztül meg akarsz szólítani. Urunk, el se tudjuk képzelni, milyen dicsőséges lesz majd, amikor eljön az Úr. Köszönjük, hogy mégis volt, amit kijelentettél az Írásban, Ó- és Újszövetségben.

Hódolunk előtted, hogy az Új égen és az Új földön teljes tökéletességében élhetjük át mi is, milyen a szentség tökéletesen.

De imádunk téged az Úr Jézusért, hogy ő e földi életben, ebben a bűneset utáni világban tudta megélni a tökéletes szentséget. És áldunk, hogy minket meg abban bátorítasz, vigasztalsz, erősítesz, hogy mi is mégiscsak élhetünk úgy, mint Jézus. Köszönjük, hogy azért, mert az ő szentsége lehet a miénk.

Kérünk, hogy ha mégis szükség van tisztulni, megújulni valamiben, hálát adunk, hogy akarsz is újítani, mi szeretnénk alázatos szívvel engedelmessé válni.

Segíts, kérünk, ha egyedül élünk, az egyedüllétben, a házastársunkkal a házasságunkban, ha családi életet élünk, a családban, meg a gyülekezet közösségében, a lelki családban élhessük át ezt: minden szent, minden az Úrnak szenteletetett, szentség az Úrnak. Hogy ez által is, akik ismernek bennünket otthon is, itt a gyülekezet közösségében is, a munkahelyen is vagy az iskolában a te isteni szentségedet láthassák rajtunk.

AZ ÚRNAK SZENTELETETETT LESZ MINDEN

Köszönjük, hogy még ma is lehet hozzád térni azoknak, akik nem a tiéd. Áldunk, hogy Jézus eljöveteleig tart a kegyelem ideje. És kérünk is, hogy mentsed az elveszetteket, ahogy ígérted.

Urunk, számunkra a koronavírus miatti helyzet nem könnyű, mindig szabadításért könyörögtünk, most is ezt tesszük, de hadd adjunk hálát mindazért, amit áldásá fordítottál már eddig is ebben a helyzetben számunkra.

Imádkozunk, segítsd az orvosokat, az ápolókat, mindazokat, akik ebben a helyzetben segíteni akarnak nekünk is. Áldd meg a tanulókat, a diákokat, a pedagógusokat, segítsd őket is a munkájukban.

És arra kérünk, adj a mi népünknek, magyar népünknek is jövődöt, elsősorban hozzád térést bűnbánattal, ahol kell. És bárcsak minél többen lennének, akik hozzánk hasonlóan téged imádnak és a te szentségedet élik meg. Vezetőink között is adj ilyeneket.

Kérünk, könyörülj meg határon túl levő magyarokon, hívó testvéreinken. És köszönjük, hogyha te szabadítást adsz Kárpátaljának, ha véget vetsz a háborúnak. Hadd kérjük, vess is véget minél hamarább.

Most a csendben elmondott imádságunkat is, kérünk, hallgasd meg az Úr Jézusért.

Ámen.

392,1-2.4 ének

1. Az egyháznak a Jézus a fundámentoma,
A szent Igére épült fel lelki temploma.
Leszállt a mennyből hívni és eljegyezni őt,
Mégváltva drága vérén a váltságban hívőt.

2. Kihívott minden népből egy lelki népet itt,
Kit egy Úr, egy keresztség és egy hit egyesít.
Csak egy nevet magasztal, csak egy cél vonja őt,
És egy terített asztal ad néki új erőt.

(...)

4. Sok bajban, küzdelemben meghajszolt, megvetett,
De szent megújulásért És békéért eped,
Míg látomása egykor dicsőn teljesül
S a győzelmes egyház Urával egyesül.